

Aleg. 16.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o odbiorze zarządu funduszków indemnizacyjnych.

Wysoki Sejmie!

Dnia 12. listopada 1890 podpisał Wydział krajowy, upoważniony do tego uchwałami Wysokiego Sejmu z d. 20. października 1882 i 27. października 1890, umowę zawartą w myśl ustawy państwowej z d. 5. czerwca 1890. Dz. u. p. N. 110 w sprawie uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej i osobną ugodę, zastrzeżoną art. II. ust. 2. wymienionej wyżej ustawy, mającą na celu określenie warunków spłaty sumy 1,400.000 zł. należącej się skarbowi państwa w myśl tego artykułu ustawy.

W wykonaniu postanowień tych ugód poleciło c. k. Ministerstwo skarbu krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie reskryptem z d. 21. grudnia 1890 l. 6.388, aby w odnośnych księgach dokonała następujących czynności, mianowicie aby:

1. Wykreśliła wyliczone niżej, dotychczas jako wierzytelność skarbu państwa na niekorzyść wschodniego i zachodniego funduszu indemnizacyjnego zapisane kwoty:

a) zaliczki państwowe, wymienione w punkcie 1. artykułu głównej ugody, udzielane funduszom indemnizacyjnym do końca roku 1882 i wynoszące kwotę . . . . . 75,172.560 zł. 54¹/₂ ct.

b) kwotę 2,100.000 zł. rocznie z kwot 2,625 000 zł. udzielanych funduszom indemnizacyjnym przez lata od 1883 począwszy do r. 1890, która to kwota w myśl punktu 2. ugody głównej nie będzie przez fundusze spłacaną a przez 7 lat dosięgła sumy . . . . 16.800.000 zł.

c) znajdujące się ewentualnie na przypisie odsetki od oprocentowanych zaliczek pod a), razem w sumie 9,547.560 zł. 54¹/₂ ct. udzielonych.

2. Następnie, aby zapisała i utrzymywała w ewidencji, jako należności skarbu państwa od kraju:

a) nadpłaty ze skarbu państwa z okresu 1883—1889 po 200.000 zł. rocznie w łącznej kwocie	1,400.000 zł.
b) bezprocentowe zaliczki państwowe w rocznej kwocie 325 000 zł. wynoszące za czas od r. 1883 do 1890, 2,600.000 zł., a w latach następnych t. j. 1891 do 1897, 2,275.000 razem	4,875.000 zł.

W dalszem następstwie postanowień ugody przystąpiliśmy do odbioru zarządu wszystkich trzech funduszków indemnizacyjnych, to znaczy do objęcia czynności, które dotychczas w tej mierze sprawowało c. k. Namiestnictwo, kasa rządowa we Lwowie i departament rachunkowy c. k. Ministerstwa skarbu oddział I. we Wiedniu.

Ponieważ życzeniu c. k. Ministerstwa, wyrażonemu w udzielonym nam przez c. k. Namiestnictwo reskrypcie z dnia 28. grudnia 1890 l. 26 439, aby odbiór zarządu nastąpił w dniu 1. stycznia 1891 r. ze względu na potrzebę przygotowania odpowiedniego lokalu na kasę i oddział rachunkowy, jak również na potrzebę złożenia odpowiedniego personelu, zadość uczynić nie było podobnem, postanowiła komisya złożona z delegatów c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego, iż odbiór zarządu nastąpi dopiero z końcem marca 1891 r., to jest z końcem roku budżetowego funduszków indemnizacyjnych.

Zasady, na których odbiór ten miał być przeprowadzony, skreślone zostały w protokole obrad komisji z d. 21. stycznia 1891 r. i „w postanowieniach“, odnoszących się do czynności kasowych i kontroli rachunkowej, jakie z dniem odbioru miały przejść na organa Wydziału krajowego. Protokół ten wraz z „postanowieniami“ załączamy jako alegat niniejszego

Aleg. 1, 2. sprawozdania pod 1/. i 2/.

Co do odbioru aktów i czynności relikwidacyjnych, sprawowanych dotychczas przez departament rachunkowy c. k. Ministerstwa skarbu, postanowiliśmy po odpowiednim porozumieniu się przystąpić do tego odbioru dopiero w maju, to jest wtedy, kiedy departament ten ukończy kontrolę przygotowanych przez c. k. kasę rządową we Lwowie wykazów do losowania kwietniowego potrzebnych a następnie wykazów wyciągniętych przy tem losowaniu obligacyj.

W myśl powyższych układów przystąpiliśmy dnia 30. marca do odbioru majątku funduszków indemnizacyjnych, odnosnych czynności kasowych i czynności administracyjnych, sprawowanych przez c. k. Namiestnictwo, jako Dyrekcję funduszków indemnizacyjnych z wyjątkiem judykatury w sprawach indemnizacyjnych, która pozostała i nadal przy c. k. Namiestnictwie.

W dniu tym odebraliśmy z c. k. głównej kasy krajowej jako kasy funduszków indemnizacyjnych następujące zapasy tych funduszków:

	a) majątku obrotowego		b) depozytów	
	w gotówce	w papierach	w gotówce	w papierach
Fundusz Gal. wsch.	95,658·45 ¹ / ₂ zł.	876.418 19 zł.	37·98 ¹ / ₂ zł.	52.980·51 zł.
„ „ zach.	8.700 98 ¹ / ₂ „	783.218·07 „	0·10— „	4.474·41 „
„ „ W. Ks. Kr.	5.309.88— „	109.370.— „	— „	— „
Razem	109.669·32 ¹ / ₂ zł.	1,769.001·26 zł.	38·08 ¹ / ₂ zł.	57,454 92 zł.

czyli razem w wszystkich trzech funduszkach w gotówce 109.707 zł. 35¹/₂ ct., w papierach wartościowych t. j. we obligacyach indemnizacyjnych i w karnetach Banku krajowego 1,826.456 zł. 18 ct.

Następnie odebraliśmy cały zapas blankietów na obligacje, kupony, dowody złożenia i asygnaty rent od małżeńskich kaucyj wojskowych i pozostałe z końcem marca 1891

arkusze kuponowe za lata 1884 do 1893, jak również wszystkie księgi kredytowe, likwidacyjne, dalej wszelkie akta, zapiski i rekwizyta kasowe, należące do funduszków indemnizacyjnych.

Z c. k. Namiestnictwa zaś otrzymaliśmy wszystkie księgi rachunkowe, akta indemnizacyjne z wyjątkiem aktów odnoszących się do judykatury, wreszcie 21 urn z losami i zakupione z funduszków indemnizacyjnych sprzęty.

Dnia 15. maja 1891 nastąpił odbiór ksiąg i aktów relikwidacyjnych z c. k. Ministerstwa skarbu. Odbioru tego dokonaliśmy w myśl wyraźnego żądania c. k. Ministerstwa przez delegowanych w tym celu dwóch naszych urzędników, mianowicie jednego konceptowego i jednego rachunkowego.

Załatwianie spraw indemnizacyjnych, o ile ono od dnia 1. kwietnia należało do Wydziału krajowego, nie doznało z powodu przeniesienia zarządu żadnej przerwy.

Czynności c. k. Kasy krajowej, jako kasy indemnizacyjnej objęła nasza kasa krajowa, czynności zaś oddziału rachunkowego c. k. Namiestnictwa a z dniem 16. maja 1891 Departamentu rachunkowego c. k. Ministerstwa skarbu, przejął nasz oddział rachunkowy.

Okazała się jednak potrzeba utworzenia filii kasy krajowej. Powodem tego było nie tylko bardzo znaczne powiększenie się czynności kasowych, którym dotychczasowy personal kasowy nie byłby w możności podolać, ale także i ta okoliczność, że lokal przeznaczony na kasę krajową jest zanadto szczupły, żeby mógł pomieścić kasę i likwidaturę funduszków indemnizacyjnych, które w myśl odnośnych instrukcyj muszą stanowić nierozdzielną całość. Wielkiej ilości ksiąg likwidacyjnych bardzo dużo miejsca zajmują.

Ponieważ zresztą bardzo pożądaną było rzeczą, aby także oddział rachunkowy, którego urzędnicy przy likwidacji bezustannie z księgami kasowymi mają do czynienia, znajdował się w bezpośrednim sąsiedztwie z kasą i likwidaturą, zmuszeni byliśmy urządzić odpowiedni lokal w parterze południowego skrzydła gmachu, w którym obok kasy został umieszczony i oddział rachunkowy indemnizacyjny i registratura tych funduszków.

Instrukcje wydane przez władze rządowe co do zarządu funduszami indemnizacyjnymi przejął Wydział krajowy w zupełności, zarządzając jedynie drobne zmiany w wewnętrznej manipulacji. Co do zmiany uciążliwego sposobu winkulowania obligacji indemnizacyjnych, wszedł Wydział krajowy w porozumienie z c. k. Rządem.

Rozdział czynności między kasę krajową, kasę filialną indemnizacyjną i odnośny dział biura rachunkowego, jak również stosunek kasy krajowej do kasy indemnizacyjnej został określony osobną instrukcją przez Wydział krajowy wydaną.

Według tej instrukcji załatwia kasa krajowa, jako główna kasa indemnizacyjna następujące czynności:

1. Przechowuje zapasowe efekta i gotówkę wszystkich trzech funduszków indemnizacyjnych;
2. pobiera nadwyżki dochodów z obrachunków miesięcznych z c. k. kasami rządowymi, lub też płaci niedobory;
3. lokuje i odbiera rozporządzalne kapitały;
4. dotuje kasę indemnizacyjną i odbiera od niej nadwyżki przy każdoczesnem zamknięciu dziennika albo gotówką, jeżeli zapas tejże jest znaczny, albo bonem, jeżeli nadwyżka jest małą, lub składa się z drobnej monety;
5. realizuje wylosowane zapasowe efekta i zapadłe kupony, tudzież uskutecznia w razie potrzeby zamianę efektów zapasowych;

6. odbiera pocztę pieniężną w obecności kasyera kasy indemnizacyjnej, a listy i przekazy, przeznaczone dla funduszków indemnizacyjnych doręcza temuż kasyerowi za potwierdzeniem odbioru w stosownej księdze ;

7. szkontruje dowolnie kasę filialną ;

8. podpisuje nowo wystawione obligacje i dokumenty kaucyjne;

9. prowadzi odnośne księgi, a więc:

a) strażkę,

b) dziennik główny funduszków indemnizacyjnych,

c) sumaryczny stan kasy efektów funduszków indemnizacyjnych,

d) księgę na odebrane z poczty a kasie indemnizacyjnej wraz z efektami i gotówką do dalszej manipulacji oddane listy pieniężne.

Kasa filialna indemnizacyjna:

1. przechowuje u siebie

a) dotacje otrzymane z kasy krajowej,

b) wszystkie inne dochody funduszków indemnizacyjnych przez kasę krajową nie realizowane,

c) wszystkie depozyta gotówką i efektami, wreszcie

d) zapasowe blankiety na obligacje, kupony i dokumenty kaucyjne.

2. Wypłaca:

a) wylosowane obligacje i kupony po poprzednim ich zlikwidowaniu i prowadzeniu przez likwidatorów.

b) wszystkie płace i emolumenta asygnowane z funduszków indemnizacyjnych

c) realizuje wszystkie inne należności funduszków indemnizacyjnych,

3. wystawia na polecenie Wydziału krajowego nowe obligacje lub winkuluje poprzednio wystawione, również wystawia nowe dokumenty na kaucyje wojskowe;

4. uskutecznia przesyłki pieniężne za recepisami nadawczymi;

5. prowadzi odpowiednie księgi.

Osobną uchwałą z dnia 10. kwietnia 1891, l. 13150 npoważnił Wydział krajowy kasę indemnizacyjną do porozumiewania się wprost z Urzędami podatkowymi w sprawie zamknięcia wypłaty odsetek od obligacyj winkulowanych.

Oddział rachunkowy prowadzi księgi główne, sporządza zamknięcia, preliminarze, relikwiduje wypłacone obligacje i kupony z obligacyj i kuponów przedziurawionych, cenzuruje dzienniki, prowadzi kontrolę wylosowanych obligów i restantów, tudzież amortyzowanych, kwestyonowanych i przedawnionych obligów i kuponów.

Do sprawowania tych czynności przeznaczylismy dla kasy indemnizacyjnej dwóch starszych urzędników kasowych, z których jednemu powierzylismy funkcyę kasyera, drugiemu funkcyę kontrolora, następnie dwóch młodszych pełniących obowiązki likwidatorów. Resztę czynności spełniają pracownicy dzienni w liczbie trzech.

W czasach wymagających większego natężenia pracy, to jest w terminach zapadalności kuponów i wypłaty ekwiwalentów za wylosowane obligacje, przeznaczamy dla kasy indemnizacyjnej odpowiednią czasową pomoc.

Ze służby przydzielony jest do kasy indemnizacyjnej jeden woźny, któremu w wyżej wymienionych terminach, w których potrzeba jest więcej usługi i uwagi, dodajemy także stosowną pomoc.

W biurze rachunkowym indemnizacyjnym pracuje dwóch urzędników i trzech dyurnistów. Rewizya i ogólna kontrola biura powierzona jest jednemu z rewidentów oddziału rachunkowego.

Załatwianie spraw konceptowych powierzone jest jednemu urzędnikowi konceptomu.

Registraturę prowadzi jeden pracownik dzienny.

Chcąc uniknąć wszelkiej, choćby najmniejszej stagnacji, jakaby mogła nastąpić w załatwianiu spraw indemnizacyjnych ze względu na to, że urzędnicy i funkcyonaryusze Wydziału krajowego do służby w funduszach indemnizacyjnych przydzieleni, byli obarczeni wielką pracą, raz dlatego, że zastęp ich był stosunkowo nieliczny, a powtórze dlatego, że musieli oni w krótkim czasie zapoznać się z mnogimi instrukcyami i przepisami przy załatwianiu czynności kasowych i rachunkowych obowiązującymi, postaraliśmy się o chwilowe przydzielenie dwóch rządowych urzędników kasowych do kasy indemnizacyjnej a jednego urzędnika rachunkowego c. k. Namiestnictwa do biura rachunkowego tychże funduszów.

Z kolei przystępujemy do skreślenia stosunku finansowego, jaki zachodzi obecnie między funduszem krajowym a funduszami indemnizacyjnymi.

Stosunek ten wyrobił się przedswszystkiem już z tego powodu, iż załatwianie spraw indemnizacyjnych powierzone zostało w przeważnej części urzędnikom i funkcyonaryuszom, płatnym z funduszu krajowego. Po odliczeniu odpowiedniej kwoty z ryczałtu 5.000 zł., który Wydział krajowy zobowiązał się imieniem funduszów indemnizacyjnych uiszczać corocznie c. k. Namiestnictwu tytułem zwrotu kosztów judykatury indemnizacyjnej i serwitutowej i kwoty 3943 zł. 54¹/₂ ct. za czas od 1. stycznia 1891 do 30 marca 1891, przez który to okres zarząd funduszów indemnizacyjnych pozostawał jeszcze w rękach c. k. Namiestnictwa, pozostała z uchwalonego przez Wysoki Sejm na rok 1891 ryczałtu w kwocie 20 000 zł., przeznaczonego na koszta administracyi kwota 11056 zł. Kwota ta na pokrycie kosztów zarządu z powodu zmienionych warunków stanowczo wystarczyć nie mogła. Powodem tego jest ta okoliczność, że z preliminowanej na koszta zarządu kwoty c. k. Namiestnictwo opłacało tylko urzędników konceptowych, zajmujących się załatwianiem spraw indemnizacyjnych, nie opłacało zaś ani urzędników kasowych, ani urzędników ministeryalnych, sprawujących kontrolę funduszów indemnizacyjnych. Wydział krajowy zaś zmuszony jest opłacać wszystkie siły w funduszach indemnizacyjnych tak w dziale konceptomym, jak rachunkowym i kasowym zajęte. Przydzielając zatem swoich urzędników i funkcyonaryuszów do pełnienia służby w funduszach indemnizacyjnych, postanowił Wydział krajowy prowizorycznie, iż fundusze te będą obowiązane opłacać wszystkie remuneracye i dodatki, które bądźto z powodu pomnożonej czynności, bądź z powodu zwiększonej odpowiedzialności niektórym z urzędników zajętym w funduszach indemnizacyjnych przyznane zostały, jak również płace tych pracowników, którzy celem zastąpienia ubytku sił w dziale rachunkowym i kasowym Wydziału krajowego przyjęci zostali.

Rzeczą jest naturalną, że obowiązkiem funduszów indemnizacyjnych pozostało wypłacanie ryczałtu c. k. Namiestnictwu za sprawowanie judykatury i opłacanie tych pracowników, którzy wprost dla pełnienia obowiązków w funduszach indemnizacyjnych przyjęci zostali, jak również tych urzędników rządowych, których na życzenie Wydziału krajowego c. k. Dyrekcya skarbu i c. k. Namiestnictwo do pełnienia służby w kasie i w oddziale rachunkowym indemnizacyjnym przydzieliło. Również poniosły fundusze indemnizacyjne wszystkie koszta adaptacyi lokalu, sprawienia potrzebnych sprzętów i rekwizytów i przeniesienia a względnie przewiezienia aktów i ksiąg indemnizacyjnych z c. k. Namiestnictwa, c. k. głównej kasy krajowej i c. k. Ministerstwa skarbu.

Prowizoryczny ten stosunek zmieniony został uchwałą Wydziału krajowego z dnia 15. września 1891. l. 35.390. o tyle, iż począwszy od dnia 1. stycznia 1892 r. fundusze indemnizacyjne będą opłacać funduszowi krajowemu ryczałt, za który fundusz krajowy podejmuje się ponieść wszelkie koszta administracyi funduszów indemnizacyjnych. Tytułem tego ryczałtu wstawił Wydział krajowy do preliminarza funduszów na r. 1892, kwotę 17.500 zł.

Donioślejszym stosunkiem jest stosunek kredytowy, jaki unormowaliśmy między funduszem krajowym a funduszami indemnizacyjnymi uchwałą z dnia 4. kwietnia 1891, l. 12382. Od dnia przejścia funduszy indemnizacyjnych w zarząd Wydziału krajowego zaczęła napływać do kasy krajowej gotówka w znacznych kwotach, która nie potrzebowała być zaraz na wypłaty funduszy obróconą.

Dotychczas lokowało c. k. Namiestnictwo zapasową gotówkę funduszy indemnizacyjnych w Banku krajowym na 3%. Kasa krajowa zaś w razie braku kredytu zasilala się do dnia 18. kwietnia 1891 4% a od tego dnia 5% kredytem w Banku krajowym. Wobec tego postanowił Wydział krajowy możliwe nadwyżki funduszy indemnizacyjnych lokować na 3% w funduszu krajowym, a nawzajem udzielać w razie potrzeby z możliwych nadwyżek funduszu krajowego funduszom indemnizacyjnym pożyczek również na 3%.

Dla uproszczenia manipulacji z Bankiem krajowym znieśliśmy osobny rachunek bieżący funduszy indemnizacyjnych a osobny funduszu krajowego i utrzymujemy obecnie jeden tylko rachunek bieżący kasy krajowej, zaś wzajemne obliczenia między funduszami indemnizacyjnymi a funduszem krajowym przeprowadzamy w manipulacji wewnętrznej.

Fundusze indemnizacyjne mają wprowadzić zapewniony w razie niedoboru 5% kredyt ze skarbu państwa, wydawało się jednak Wydziałowi krajowemu właściwszem, aż by w razie potrzeby używać kredytu Banku krajowego, póki ten kredyt nie jest droższym, z tego zaś ugodą indemnizacyjną zapewnionego kredytu ze skarbu państwa tylko wtedy korzystać, gdyby Bank krajowy stopę procentową podwyższył po nad 5%, co jednak w czasach normalnych prawdopodobnie nie nastąpi.

W wypadkach zatem potrzeby, któraby kasę krajową powodowała do korzystania z 5% kredytu, a fundusze indemnizacyjne musiałyby także do kredytu się uciekać, opłacałyby one od tego kredytu 5% kasie krajowej.

Rzecz naturalna, że powyżej oznaczone cyfry procentowe obowiązywać mogą tylko póty, póki Bank krajowy utrzymuje w stosunku z nami dotychczasową stopę procentową t. j. 3% od lokacji a 5% od udzielonego kredytu. Z chwiląniżenia tej stopy nastąpi niżenie jej także w obrachunkach między funduszem krajowym z funduszami indemnizacyjnymi i tak samo przy podwyższeniu z tą tylko różnicą, że gdyby Bank podniósł stopę procentową ponad 5%, fundusze indemnizacyjne korzystać będą z przyznanego im kredytu ze skarbu państwa.

Wydział krajowy wnosi:

Wysoka Izba raczy uchwalić:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o odbiorze zarządu galic. funduszy indemnizacyjnych przyjmuje Sejm do wiadomości.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 19. grudnia 1891.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Tadeusz Romanowicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Protokół

spisany w c. k. Namiestnictwie we Lwowie dnia 21. stycznia 1891 celem ustanowienia warunków względem oddania funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego w zarząd Wydziału krajowego.

Obecni :

Przewodniczący.

Jaśnie Wny Prezydent c. k. Namiestnictwa Jan Lidl.

Ze strony c. k. Namiestnictwa: Wny Teofil Mandyczewski c. k. Radca Namiestnictwa; Wny Antoni Lewicki c. k. Starosta; Wny Tadeusz Nieczuja Dobrowolski, radca rachunkowy Namiestnictwa; Józef Niesiołowski c. k. praktykant conceptowy.

Ze strony Wydziału krajowego: J. Wny Antoni Chamiec, członek Wydziału krajowego, JWny Tadeusz Romanowicz, członek Wydziału krajowego, Wny Teofil Tarnawski Dyrektor oddziału rachunkowego.

Według ustępu 7go umowy zawartej na mocy ustawy państwowej z dnia 5. czerwca 1890 Dz. u. p. Nr. 110 między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w imieniu Reprezentacyi kraju, celem uregulowania ustosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, Reprezentacya krajowa objąć ma zarząd funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego pod tymi samymi warunkami, pod którymi objęty został w innych królestwach i krajach.

W wykonaniu powyższego postanowienia umowy zarządziło Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 28. grudnia 1890, L. 26.439 oddanie pomienionych trzech funduszków w zarząd Reprezentacyi krajowej.

Po udzieleniu odpisów powołanego reskryptu Wydziałowi krajowemu, jako też c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu zebrali się na dniu dzisiejszym delegaci Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa celem ustanowienia sposobu, w jaki oddanie funduszków indemnizacyjnych Wydziałowi krajowemu nastąpić ma.

W tej mierze powzięto następujące postanowienia :

1. Z dniem objęcia funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego przez Wydział krajowy, przechodzą na nowy zarząd także wszystkie ciężary i obowiązki prawnie na tych funduszach ciężące.

2. Przy zarządzie tymi funduszami obowiązywać będą także i na przyszłość wydane dla tychże ustawy i instrukcyje, ustanowiony plan umorzenia, przepisy co do zakupna obligacyj i t. d.

3. Wydział krajowy ma z końcem każdego półrocza mianowicie w pierwszych dniach lipca i stycznia każdego roku, począwszy od pierwszego półrocza 1891 udzielać komisyi Rady państwa dla kontroli długów państwowych półroczne wykazy stanu długu indemnizacyjnego.

zacyjnego, sporządzane tak, jak je dotąd sporządzał zachodowo-rachunkowy departament c. k. Ministerstwa skarbu.

4 Wydział krajowy w myśl alinei drugiej, ustępu 7 umowy, zawartej na mocy ustawy państwowej z dnia 5. czerwca 1890 Dz. u. p. l. 110. między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym w imieniu Reprerentacyi kraju celem uregulowania stosunków państwa do funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej każdoroczne budżety i zamknięcia rachunków tychże funduszków przed wniesieniem ich do Sejmu przedkładać w należytych czasie c. k. Ministerstwu skarbu przez Prezydyum c. k. Namiestnitwa a skoro zostaną przez Sejm uchwalone -- udzielać je do dalszego stosownego zarządzenia Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Podział czynności:

5. Przy c. k. Namiestnictwie pozostaje cała judykatura w sprawach indemnizacyjnych a mianowicie:

a) orzeczenia co do indemnizowania powinności poddańczych lub emfiteutycznych i dziesięcinnych,

b) obliczenie dotyczących kapitałów wykupna i wydawanie wyroków indemnizacyjnych,

c) uwidocznienie wyrachowanych kapitałów w księgach hipotecznych lub gruntowych, zaintabulowanie kapitałów wykupna w stanie biernym obowiązanych realności na rzecz funduszków indemnizacyjnych, jako też ekstabulowanie zindemnizowanych powinności,

d) przepisanie podatków na właścicieli indemnizowanych gruntów i realności,

e) obliczenie renty zaległej od kapitałów indemnizacyjnych, tudzież komu takowa i za jaki czas wypłaconą być ma,

f) orzeczenie, komu renta bieżąca od przyznanych kapitałów indemnizacyjnych wypłaconą być winna,

g) orzeczenie komu przyznane kapitały indemnizacyjne wypłacane być mają, jeżeli uprawniona realność nie stanowi ciała tabularnego lub gruntowego,

h) ekstabulacja pozycyi stanu biernego dóbr i realności, które wskutek przeprowadzonej indemnizacyi niesłusznie na tychże ciążą,

i) odebranie pustek rustykalnych w posiadanie dla dotyczącego funduszu i wydanie przepisanych edyktów,

k) likwidowanie wszystkich rachunków tyczących się kosztów zarządu c. k. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych, tudzież c. k. Namiestnictwa jako komisji krajowej serwitutowej względnie miejscowych komisji serwitutowych i zawiadamianie dotyczących stron,

l) ułożenie preliminarza kosztów zarządu dla c. k. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych, tudzież c. k. Namiestnictwa jako komisji krajowej serwitutowej, względnie miejscowych komisji serwitutowych. dalej wyznaczenie płac i udzielanie renumeracyj i zapomogi urzędnikom, dyetaryuszom i sługom w granicach budżetu, w razie zaś nieprzewidzianych potrzeb budżetem nieobjętych poczynienie stosownych zarządzeń po poprzednim porozumieniu się z Wydziałem krajowym,

m) zawiadamianie Wydziału krajowego przy załączeniu dotyczących prawomocnych wyroków i orzeczeń co do przyznanych kapitałów indemnizacyjnych, co do rent zaległych i bieżących, tudzież co do kapitałów niepodlegających sądowemu przyznaniu i co do pustek rustykalnych, nareszcie udzielanie budżetu kosztów zarządu, jako też wyniku likwidowania rachunków przy załączeniu tychże w celu przepisania i asygnacyi.

Wszystkie inne czynności c. k. Namiestnictwa jako Dyrekeji funduszków indemnizacyjnych należeć będą do Wydziału krajowego, który je na podstawie obowiązujących instrukcyj i przepisów załatwiać będzie.

Rozumie się samo przez się, że wszystkie czynności i judykatura w sprawach serwitutowych pozostają i nadal przy c. k. Namiestnictwie jako komisji krajowej do odkupu i regulacji ciężarów gruntowych.

Koszta zarządu.

6. Koszta zarządu c. k. Namiestnictwa w sprawach judykatury co do funduszków indemnizacyjnych, jak również c. k. Namiestnictwa jako komisji krajowej dla odkupu i regulacji ciężarów gruntowych, ewentualnie miejscowych komisji serwitutowych ponosić mają w granicach dozwolonych budżetów fundusze indemnizacyjne w dotychczasowym stosunku.

C. k. Namiestnictwo przedstawi zatem Wydziałowi krajowemu w celu wstawienia do budżetów tych funduszków corocznie w należyтым czasie wszystkie dotyczące koszta a względem ich asygnacji odnosić się będzie do Wydziału krajowego w drodze korespondencji.

Zastępstwo funduszków indemnizacyjnych.

7. Zastępstwo funduszków indemnizacyjnych wobec c. k. sądów sprawować będzie c. k. Prokuratora skarbu bezpłatnie a to w myśl instrukcji dla c. k. Prokuratorji skarbu z dnia 16. lutego 1855 Dz. u. p. Nr. 34.

Oddanie aktów.

8. Po sporządzeniu ostatecznych obliczeń i całkowitem oddaniu Wydziałowi krajowemu czynności rachunkowej i kontroli nastąpi oddanie wszystkich aktów administracyjnych, odnoszących się do funduszków indemnizacyjnych. Do tego czasu zaś udzielane będą Wydziałowi krajowemu za konsygnacją do każdej sprawy dotyczące akta i rektyfikaty, które tam już pozostaną.

9. Zawiadomienie c. k. władz i urzędów, że co do zarządu funduszków indemnizacyjnych dotychczasowy zakres działania c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcji funduszków indemnizacyjnych przechodzi na Wydział krajowy, nastąpi ze strony c. k. Namiestnictwa; a obopólne znoszenie się między c. k. władzami i urzędami państwowymi i Wydziałem krajowym dzieć się ma w sposób praktykowany dotąd co do funduszu krajowego.

Oddanie czynności Dyrekcji funduszków indemnizacyjnych.

10. Oddanie czynności c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcji funduszków indemnizacyjnych nastąpi komisjonalnie przy udziale delegatów Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa za spisaniem protokołu.

Wszystkie sprawy w dniu oddania czynności c. k. Dyrekcji funduszków indemnizacyjnych Wydziałowi krajowemu w toku będące, załatwi Wydział krajowy, a c. k. Dyrekcya funduszków indemnizacyjnych z dniem tym zastanowi swoje czynności.

W tymże dniu oddane zostaną do rozporządzenia Wydziału krajowego wszystkie dotyczące akta normalia, i inwentarz (w szczególności zaś urny losowania) i t. d.

Oddanie kasy.

11. Oddanie czynności sprawowanych dotąd przez c. k. główną kasę krajową jako kasę funduszków indemnizacyjnych nastąpi protokolarnie przy współudziale delegatów Wydziału krajowego, c. k. Namiestnictwa i c. k. krajowej Dyrekcji skarbu. W dniu oddania zostaną

zamknięte dzienniki i zapiski kasowe, a zapasy kasowe tak w gotówce, jak w papierach wartościowych, również w blankietach obligacyjnych i kuponowych oddane będą delegatom Wydziału krajowego celem przechowania w kasie krajowej za potwierdzeniem odbioru na szczegółowych w dwóch egzemplarzach sporządzonych spisach.

Zarazem oddane zostaną inwentarycznie wszystkie dzienniki kasowe, księgi likwidacyjne i kredytowe, zapiski, wykazy i t. d.

Oddanie czynności rachunkowych i kontroli.

12. Czynności departamentu rachunkowego c. k. Namiestnictwa, odnoszące się do spraw indemnizacyjnych, oddane zostaną Wydziałowi krajowemu, względnie jego oddziałowi rachunkowemu przy udziale delegatów Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa protokolarnie w ten sposób, że od dnia oddania cenzurę bieżącą wykonywać będzie oddział rachunkowy Wydziału krajowego, — cenzurę zaś spraw, chociażby nadeszłych po dniu oddania, o ile dotyczy będą dawniejszego obrotu, załatwiać ma aż do sporządzenia ostatecznego obliczenia departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa. Do tego czasu przysługiwać ma wspólne używanie ksiąg kontowych i innych aktów rachunkowych, tak departamentowi rachunkowemu c. k. Namiestnictwa, jakoteż oddziałowi rachunkowemu Wydziału krajowego. Po dokonaniu ostatecznego obliczenia oddane zostaną Wydziałowi krajowemu całkowicie wszystkie księgi kontowe, akta rachunkowe i cenzurowe, dzienniki kasowe ze spisem inwentarycznym, sporządzonym w dwóch egzemplarzach.

Oddanie Wydziałowi krajowemu kredytowych ksiąg i aktów przez zawodowo rachunkowy Departament I. c. k. Ministerstwa skarbu nastąpi osobno a przewóz tychże z Wiednia do Lwowa uskutecziony być ma pod nadzorem osoby, którą Wydział krajowy w tym celu wydeleguje. Normy przyszłego urządzenia kasowości i kontroli władz autonomicznych co do funduszków indemnizacyjnych ze względu na ich związek z administracją państwową, ustanowione będą osobną instrukcją wypracowaną przez c. k. Namiestnictwo jako Dyrekcyę funduszków indemnizacyjnych w porozumieniu z c. k. krajową Dyrekcyą skarbu i Wydziałem krajowym a zatwierdzoną przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu i Najwyższym Trybunałem rachunkowym.

Aż do czasu wydania tej instrukcyi obowiązywać mają postanowienia pod 1. załączone, których zastosowanie, o ile to dotyczy władz i urzędów państwowych, c. k. Namiestnictwo zarządzi.

Oddanie realności stanowiących własność funduszków Indemnizacyjnych.

13. Fundusz indemnizacyjny Galicyi wschodniej posiada w Brodach, Samborze, Tłustem, Tyśmienicy i Załóscach realności nabyte w drodze licytacji sądowej celem ściągnięcia zaległych należności indemnizacyjnych.

Oddanie w zarząd Wydziału krajowego tych realności, których spis otrzyma Wydział krajowy przy odebraniu czynności c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszków indemnizacyjnych, dokonane będzie przez dotyczące c. k. polityczne władze powiatowe.

Termin oddania.

14. Co do terminu oddania oświadczają delegaci Wydziału krajowego, że ze względu na konieczne dla pomieszczenia kasy i likwidatury funduszków indemnizacyjnych znaczniejsze adaptacje w gmachu sejmowym, objęcie tych funduszków w zarząd Wydziału krajowego będzie mogło nastąpić dopiero z końcem marca 1891.

Wobec tego proponują, jako termin odbioru dzień 31. marca 1891, co i z tego względu uważają za właściwe, że jest to koniec roku budżetowego funduszków indemnizacyj-

nych. Na to delegaci c. k. Namiestnictwa zaznaczyli, że stojąc na gruncie powołanego na wstępie reskryptu ministeryalnego, c. k. Namiestnictwo przystąpić może każdego czasu do oddania formalnego i materyalnego spraw i funduszków indemnizacyjnych w zarząd Wydziału krajowego.

Podniesione jednak przez delegatów Wydziału krajowego trudności co do umieszczenia biur potrzebnych do sprawowania zarządu funduszami indemnizacyjnymi, nie pozwalają dokonać oddania tego w bieżącym miesiącu, według stanu z końcem grudnia 1890, z którym to terminem kończy się okres rocznego obrotu pomienionych funduszków. Gdy zaś oddanie z którymkolwiek innym dniem w okresie od stycznia do marca 1891, podwoiłoby czynność zamknięcia ksiąg kontowych i wykazania zaległości czynnych i biernych, ponieważ za okres od 1. stycznia 1891. do dnia oddania musiałby być sporządzony ponowny wykaz obrotu, przeto delegaci c. k. Namiestnictwa z uwagi na wyżej przytoczone okoliczności, które czynią niemożliwem niezwłoczne, względnie rychlejsze oddanie zarządu tych funduszków, poprzestają z konieczności na powyższej propozycji delegatów Wydziału krajowego.

Przewodniczący zreasumował następnie cały tok obrad i skonstatował zgodność obustronnych zdań, — poczem protokół spisany w dwóch egzemplarzach, z których jeden dla Wydziału krajowego — a drugi dla c. k. Namiestnictwa — zakończono i podpisano.

Lidl w. r.

Wice-Prezydent c. k. Namiestnictwa.

Teofil Mandyczewski w. r.
c. k. Radca Namiestnictwa.

Antoni Jaxa Chamiec w. r.
Członek Wydziału krajowego.

Antoni Lewicki w. r.
c. k. Starosta.

Tadeusz Romanowicz w. r.
Członek Wydziału kraj.

Tadeusz Niczujka Dobrowolski w. r.
c. k. Radca rach. i Referent.

Józef Niesiołowski w. r.
c. k. prak. koncept. (jako protokołujący).

Alegat 2. do sprawozdania Wydziału krajowego L. 57.322/91.

Postanowienia

dotyczące czynności kasowych i kontroli rachunkowej z powodu oddania funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego w zarząd Wydziału krajowego.

§. 1. Czynności kasowe, sprawowane dotychczas przez c. k. kasę funduszków indemnizacyjnych przechodzą na kasę krajową, w której koncentrować się mają dochody i wydatki funduszków indemnizacyjnych Galicyi wschodniej, zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, jednak pod względem rachunkowości odrębnie dla każdego z tych funduszków.

§. 2. Z dniem oddania funduszków indemnizacyjnych w zarząd Wydziału krajowego oddane zostaną kasie krajowej wszystkie zapasy pieniężne w gotówce, w papierach wartościowych, tudzież blankiety na obligacje i kupony, na podstawie likwidacji sporządzonej przez delegatów c. k. Namiestnictwa, c. k. krajowej Dyrekcji skarbu i Wydziału krajowego, a to wraz z księgami likwidacyjnymi, rekwizytami, sprzętami i t. d.

§. 3. C. k. urzędy podatkowe załatwiać będą tak, jak dotąd, czynności tych funduszków bez prawa domagania się za to osobnego wynagrodzenia, trudnić się będą poborami dochodów i płaceniem wydatków tych funduszków na podstawie otrzymanych dotychczas od c. k. władz rządowych asygnacji, lub rozporządzeń zaś w przyszłości wedle asygnat i poleceń, które im Wydział krajowy wydawać będzie.

§. 4. Dzienniki kasowe i spisy odsetek dla funduszków indemnizacyjnych tak, jak je c. k. urzędy podatkowe dotychczas prowadzą, mają prowadzić i nadal, a z końcem każdego miesiąca zamknąć w sposób przepisany i wpisawszy wyniki z nich miesięczne sumy dochodów i wydatków do dziennika „*Conto corrente*“ (§. 5. lit. c. ogólnej instrukcji II. dla c. k. urzędów podatkowych), do którego też miesięczne wyniki pobranych i zwróconych dodatków indemnizacyjnych z dziennika podatków stałych zapisać należy — odesłać do trzech dni po upływie miesiąca (§. 11. ogólnej instrukcji II. dla c. k. urzędów podatkowych) bezpośrednio do Wydziału krajowego za osobnym spisem wraz ze wszystkimi załącznikami i dokumentami, jak to na podstawie rozporządzenia Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z 18. grudnia 1870 l. 2.647/pr. (dod. do dzien. rozp. Min sk. l. 26) czynią z dziennikami funduszu krajowego.

§. 5. Wyniki dzienników funduszków indemnizacyjnych ze wszystkich c. k. urzędów podatkowych, zestawia departament racunkowy c. k. krajowej Dyrekcji skarbu z dzienników „*Conto corrente*“ a doliczywszy do tegoż awizowane przez c. k. centralną kasę państwową wydatki, obliczy oddzielnie od obrachunku z funduszem krajowym i osobno dla każdego

z trzech funduszków indemnizacyjnych, nadwyżki lub niedobory, a obliczenia te z możliwymi załącznikami przeszłe najpóźniej do 20. bezpośrednio następnego miesiąca (§. 26. instrukcyi III. dla Departamentu rachunkowego i rozporządzenia c. k. Min. skarbu z 28 kwietnia 1868 l. 856) c. k. kasie głównej krajowej, z poleceniem, aby wypłaciła kasie Wydziału krajowego jako kasie indemnizacyjnej nadwyżki, lub odebrała od niej niedobory i zawiadomi o tem zarazem Wydział krajowy.

§. 6. W razie niedoboru obowiązana będzie kasa krajowa zapłacić go bezzwłocznie do c. k. kasy głównej krajowej we Lwowie, a w razie niedostateczności zasobów pieniężnych, lub gdyby w dotyczącym funduszu dochody funduszu pomimo otrzymanej stałej subwencyi i stałej zwrotnej zaliczki rządowej bezprocentowej nie wystarczyły na pokrycie wydatków — zażąda Wydział krajowy przy należytem udowodnieniu potrzeby w drodze korespondencyi od c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie odpowiedniej zaliczki zwrotnej 5-procentowej.

Zaliczka ta zaasygnowana będzie i wypłaconą gotówką w c. k. głównej kasie krajowej lwowskiej za kwitem podpisanym przez Marszałka krajowego, lub jego zastępcę i jednego członka Wydziału krajowego, a zwrot nastąpi według umowy zawartej w myśl ustawy państwowej z 5 czerwca 1890. (Dz. u. p. l. 110).

§. 7. Kasa krajowa i c. k. urzędy podatkowe obowiązane będą zachowywać dotychczasowe przepisy postępowania tak długo, dopóki takowe w drodze właściwej nie zostaną zmienione. Wewnętrzne urządzenie manipulacyi kasy krajowej zależy od Wydziału krajowego.

§. 8. Judykatura t. j. przysądzanie należitości stronom uprawnionym za zniesione ciężary gruntowe, przysłuża c. k. władzom rządowym, jednakże rozporządzenia z tego powodu do kasy krajowej, lub do c. k. urzędów podatkowych jedynie Wydział krajowy wydawać będzie a c. k. urzędy podatkowe będą obowiązane polecenia Wydziału krajowego wykonywać w ten sam sposób, jak dotąd wykonywały nakazy c. k. Namiestnictwa, lub innych c. k. władz rządowych.

We wszystkich zatem podobnego rodzaju wypadkach, c. k. władze rządowe dla zachowania porządku i jednostajności udzielać będą swoje uchwały, orzeczenia, kondykta, nakazy, nareszcie jakiegokolwiek żądania Wydziałowi krajowemu celem zarządzenia dalszego urzędowania.

§. 9. Referaty c. k. władz skarbowych względem odpisywania podatków stałych i przypadających od tychże dodatków indemnizacyjnych mają być nadal przesyłane Wydziałowi krajowemu tak, jak się to dzieje przy dodatkach krajowych.

§. 10. Wymiany, przepisywania, winkulacye lub dewinkulacye obligów indemnizacyjnych skutecznicą będzie kasa krajowa na podstawie instrukcyi i dotąd istniejących przepisów, lub na mocy specjalnych rozporządzeń Wydziału krajowego, któremu odnośne przepisy za podstawę działania posłużą.

Względem wypłaty wylosowanych obligacyj, tudzież odsetek od obligacyj za kwitami, zrealizowania kuponów przez kasę krajową, c. k. urzędy podatkowe i c. k. centralną kasę państwową w Wiedniu, doliczania wypłat odsetek za kwitami lub kuponów, ich zamiany i t. p. obowiązywać będą dotychczasowe przepisy.

§. 11. Przy wypłacie odsetek za kwitami i zrealizowaniu kuponów od obligacyj indemnizacyjnych musi być strącony 10% podatek dochodowy.

O ile c. k. centralna kasa państwowa w Wiedniu i c. k. urzędy podatkowe wypłacać będą odsetki te, lub realizować kupony, strąca przy wypłatach podatek a w dotyczących spisach uwidocznia tylko kwoty odsetek w gotówce wypłacone.

Tak samo ma też postępować kasa krajowa jako indemnizacyjna co do odsetek za kwitami, lub kuponami przez nią samą wypłacanych.

§. 12. Sumy odsetek wypłacanych przez pojedyncze c. k. urzędy podatkowe czy to za kwitami, czy za kuponami, czy wreszcie za kwitami od asygnat na renty od obligacyj indemnizacyjnych winkulowanych na rzecz małżeńskich kaucyj wojskowych, jakoteż za kuponami przez c. k. centralną kasę państwową w Wiedniu, zestawí oddział rachunkowy Wydziału krajowego po sprawdzeniu należitości z księgami kredytowemi według trzech funduszów indemnizacyjnych i zarządzi, aby kasa krajowa jako indemnizacyjna dotyczące kwoty zapisała do właściwych dzienników każdego z trzech funduszów, które prowadzić będzie na odsetki przez nią wypłacane.

§. 13. Po zamknięciu tych dzienników i przedłożeniu ich przez kasę krajową oddziałowi rachunkowemu Wydziału krajowego, winien oddział ten sprawdzić przedewszystkiem sumy, następnie obliczyć od tychże 10% podatek dochodowy i zarządzić, aby kasa krajowa jako indemnizacyjna sumę tego podatku z każdego z trzech funduszów indemnizacyjnych najdalej do końca miesiąca, w którym za bezpośrednio poprzedzający miesiąc dokonano obliczenia, zapłaciła do c. k. kasy głównej krajowej, a równocześnie z tem zarządzeniem udzieli w najkrótszej drodze departamentowi rachunkowemu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu sumaryczną konsygnację co do należitości tego podatku od wszystkich trzech funduszów indemnizacyjnych.

§. 14. Kontrolę rządową co do dokładnego obliczenia i zapłaty wspomnianego w poprzednim paragrafie podatku dochodowego wykonywać będzie c. k. krajowa Dyrekcyja skarbu przez delegowanego komisarza rządowego w ten sam sposób, jak to na podstawie przeprowadzonych w tej mierze z Wydziałem krajowym rokowań, dzieje się wskutek rozporządzenia Prezydum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z 7. grudnia 1888, l. 1684/pr. względem podatku dochodowego od odsetek obligacyj pożyczek krajowych.

§. 15. Kontrola rachunkowa sprawowana dotąd przez Departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa i zawodowo-rachunkowy Departament I c. k. Ministerstwa skarbu w Wiedniu, przechodzi na oddział rachunkowy Wydziału krajowego, któremu przysłużyć będzie prawo i obowiązek załatwiania procesów rachunkowych wobec c. k. kas i urzędów sprawujących czynności kasowe tych funduszów. Tym celem oddane zostaną rzeczonemu oddziałowi rachunkowemu wszystkie przez c. k. Departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa i zawodowo-rachunkowy Departament I. c. k. Ministerstwa skarbu prowadzone księgi kontowe, zapiski, rachunki i odnośne do kontroli akta, referaty, wiadomości o stanie procesów rachunkowych, nareszcie dokładne wykazy zaległoścí czynnych, niezrealizowanych asygnacyj, etatu urzędników opłacanych z funduszów indemnizacyjnych i spraw w zawieszeniu będących lub nieukończonych.

§. 16. Wiadomości, któreby z czasem okazały się potrzebnymi, Wydział krajowy bez wahania udzieli, a równej uczynności przestrzegać będą wobec Wydziału krajowego c. k. władze rządowe.

§. 17. Obrachunki i dzienniki kasowe funduszów indemnizacyjnych aż po dzień oddania tychże w zarząd Wydziału krajowego winny być zcenzurowane i załatwione przez c. k. władze rządowe.

§. 18. Zmiany, jakieby się okazały potrzebne w manipulacyi c. k. urzędów podatkowych, mogą na wniosek Wydziału krajowego być zarządzone przez c. k. krajową Dyrekcyę skarbu.

§. 19. Blankiety na obligacje indemnizacyjne pozostaną niezmiennie a c. k. Dyrekcyja długów państwa dostarczać będzie Wydziałowi krajowemu blankietów tych za opłatą przypadających kosztów, których zwrot od stron dotyczących na podstawie rozporządzenia c. k. Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych dtto 7 lipca 1865, l. 1285/D. F. Wydział krajowy sobie zastrzega.

§. 20. Wydział krajowy ma budżety, do których ułożenia otrzyma od c. k. Namiestnictwa wykaz kosztów zarządu potrzebnych dla c. k. władz rządowych w zakresie judykatury co do spraw indemnizacyjnych i serwitutowych, jakoteż zamknięcia rachunków pomienionych trzech funduszów tak przed wniesieniem do Sejmu w celu przedłożenia c. k. Ministerstwa skarbu, jako i po ich uchwaleniu przez Sejm, do wiadomości i dalszego zarządzenia udzielać Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

§. 21. Losowanie obligacyj indemnizacyjnych załatwi Wydział krajowy przy współudziale dwóch komisarzy rządowych, z zachowaniem odnośnych przepisów tak co do odbycia losowania, jakoteż następnej wypłaty wylosowanych kapitałów.

Wyniki losowania przy dołączeniu wykazów poprzednio wylosowanych a niespłaconych obligacyj indemnizacyjnych ogłoszone być mają jak dotychczas w rządowej *Gazecie Lwowskiej* i za pośrednictwem zawodowo-rachunkowego Departamentu I c. k. Ministerstwa skarbu przez rządową *Wiener Zeitung*.

Lidl Wiceprezydent c. k. Namiestnictwa w. r., Antoni Jaxa-Chamiec Członek Wydziału kraj. w. r., Tadeusz Romanowicz Członek Wydziału kraj. w. r., Teofil Mandyczewski c. k. Radca Namiestnictwa w. r., Antoni Lewicki c. k. Starosta w. r., Tadeusz Nieczuja Dobrowolski c. k. Radca rachunkowy w. r.

Józef Niesiołowski c. k. praktykant conceptowy jako protokołujący w. r.

